

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného Mgr. J. P., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **B., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenému L., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., **o zaplataenie 60,25 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 21 C 44/2010, o dovolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. januára 2011 sp. zn. 9 Co 402/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolania **o d m i e t a**.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 28. mája 2010 č.k. 21 C 44/2010-77 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 60,25 € spolu s príslušenstvom, ktoré špecifikoval vo výroku tohto rozsudku; rozhodol tiež o náhrade trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalovaný, ktorý vykonával správu bytového domu, sa v rokoch 2004 až 2007 bezdôvodne obohacoval (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tým, že nad rámec dojednania v zmluve o výkone správy vyžadoval a od právnych predchodcov žalobcu prijal odmenu za výkon správy bytového domu zvýšenú o daň z pridanej hodnoty. Pokiaľ žalovaný svoje právo na takto zvýšenú odmenu vyvodzoval z toho, že od 1. februára 2004 sa stal platiteľom uvedenej dane, súd prvého stupňa poukázal na to, že zmluvou o výkone správy bola dohodnutá konkrétna výška odmeny, ktorú nebolo možné jednostranne meniť. Pri rozhodovaní

o príslušenstve priznanej sumy aplikoval súd § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom 27. januára 2011 sp. zn. 9 Co 402/2010 napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 26,10 € s príslušenstvom, ktoré špecifikoval vo výroku tohto rozsudku, a žalobu vo zvyšku zamietol. Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zmenu rozhodnutia v časti istiny odôvodnil čiastočným premlčaním žalobou uplatneného práva. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, z bodu V. ktorého vyplýva, že toto rozhodnutie napadol v celom rozsahu. Žiadal rozsudok odvolacieho súdu zmeniť, žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 238 ods. 1 O.s.p. a jeho dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Namietal, že odvolací súd nesprávne posúdil povahu a plynutie premlčacej doby a nesprávne určil, od kedy je žalovaný povinný platiť úroky z omeškania. Žiadal tiež priznať náhradu trov dovolacieho konania. Žalovaný vo vyjadrení k tomuto dovolaniu spochybnil jeho opodstatnenosť a zopakoval, že na jeho strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie aj žalovaný. Z bodu II. jeho dovolania vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu napadol v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené a ktorou bolo rozhodnuté o trovách konania. Žiadal toto rozhodnutie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok v tejto časti zmeniť tak, že dovolací súd žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania. V dovolaní namietal, že v konaní došlo k tzv. inej procesnej vade uvedenej v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadal tiež priznať náhradu trov dovolacieho konania. Žalobca vo vyjadrení k tomuto dovolaniu odkázal na svoju doterajšiu argumentáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.),

či dovolania smerujú proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaniami účastníkov napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Podľa § 238 ods. 5 veta prvá O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 veta tretia O.s.p.).

Osobitne treba zdôrazniť, že § 238 ods. 5 O.s.p. je vo vzťahu k § 238 ods. 1 O.s.p. ustanovením osobitným; so zreteľom na to platí, že ak je napadnutý rozsudok vykazujúci znaky uvedené v § 238 ods. 5 O.s.p., je dovolanie proti nemu procesne neprípustné, i keď smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu.

Rovnako je potrebné poukázať na to, že prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale tiež subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku – či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné (objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 236 až § 239 O.s.p.). Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie – či je u neho daný dôvod,

ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba posúdiť, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (porovnaj R 50/1999).

V prejednávanej veci súd prvého stupňa žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu 60,25 € s príslušenstvom. Odvolací súd toto rozhodnutie zmenil tak, že žalobe sčasti vyhovel (čo do sumy 26,10 € s príslušenstvom) a sčasti nevyhovel (nad uvedenú sumu).

1. V dovolaní žalobcu zvolené formulácie naznačujú, že dovolateľ napadol rozsudok odvolacieho súdu ako celok – tak vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, ako aj vo výrokoch o zamietnutí žaloby vo zvyšku a vo výroku o trovách konania.

„Zmeňujúcim“ výrokom rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bola žalobcovi priznaná suma 26,10 € s príslušenstvom (pozn.: z materiálneho hľadiska tu ide o potvrdzujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu) nebol žalobca negatívne dotknutý na svojich právach, lebo odvolací súd v tejto časti žalobe podanej žalobcom vyhovel; vzhľadom na to žalobca nie je subjektívne oprávnený napadnúť v tejto časti rozsudok dovolacieho súdu.

Rozsudok odvolacieho súdu v časti, ktorou žalobu zamietol v rozsahu nad 26,10 € s príslušenstvom, je síce zmeňujúcim rozsudkom odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), proti nemu smerujúca časť dovolania žalobcu je ale napriek tomu procesne neprípustná – jej prípustnosť vylučuje totiž ustanovenie § 238 ods. 5 veta prvá O.s.p. V čase podania žaloby (11. júna 2009) výšku minimálnej mzdy určovalo ustanovenie § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 422/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy. Podľa tohto nariadenia vlády predstavovala minimálnu mzdu suma 295,50 €; jej trojnásobok je 886,50 €. Zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu sa týka istiny 34,15 € (60,25 € – 26,10 €) s príslušenstvom. Dovolanie žalobcu v tejto časti smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (34,15 € < 886,50 €), takže dovolanie žalobcu je v tejto časti procesne neprípustné.

2. Dovolanie žalovaného smeruje proti výroku, ktorým mu bola odvolacím súdom uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 26,10 € s príslušenstvom, ako aj proti výroku o trovách konania.

Dovolanie žalovaného smeruje síce proti „zmeňujúcemu“ výroku rozsudku odvolacieho súdu, z materiálneho hľadiska je ale napadnutým potvrdzujúci výrok tohto rozsudku, lebo odvolací súd rozhodol v tejto časti rovnako ako súd prvého stupňa (čo do istiny 26,10 € rozhodli súdy oboch nižších stupňov rovnako). Napadnutým tu teda nie je zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) ani rozsudok uvedený v § 238 ods. 2 O.s.p. Dovolanie žalovaného smeruje proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky potvrdzujúceho rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p.; Občiansky súdny poriadok prípustnosť dovolania proti takémuto rozsudku v ustanovení § 238 O.s.p. neupravuje.

3. Obe dovolania – tak žalobcu, ako aj žalovaného – by vzhľadom na vyššie uvedené boli procesne prípustné, iba ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú uvedené v § 237 O.s.p. Procesnú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia zakladá, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), či v konaní nedošlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p., ich existencia ale v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť podaných dovolaní preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

V oboch dovolaniach sú uplatnené tzv. dovolacie dôvody v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré ale v zmysle Občianskeho súdneho poriadku prípustnosť dovolania nezakladajú. I keby prípadne k namietaným nesprávnostiam došlo (dovolací súd sa touto otázkou nezaoberal), nešlo by o nesprávnosť významnú z hľadiska § 237 O.s.p., a teda ani o okolnosť, spôsobilú založiť prípustnosť podaných dovolaní.

Dovolací súd vzhľadom na to uzatvára, že dovolania žalobcu a žalovaného sú v zmysle § 238 a 237 O.s.p. procesne neprípustné.

4. Dovolania smerujú aj proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania. Tento výrok tvorí síce súčasť rozsudku, má ale procesnú povahu uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to treba prípustnosť dovolaní proti takémuto výroku posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Keďže prípustnosť dovolania proti výroku o trovách je výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšla najavo procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p., sú podané dovolania procesne neprípustné aj v časti smerujúcej proti výroku o trovách konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov odmietol dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. a dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolaní nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovení § 243b O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p. Zohľadnil, že z procesného hľadiska boli v dovolacom konaní obaja dovolatelia čo do podania svojho dovolania neúspešní a úspech mali len čo do svojich vyjadrení k dovolaniu protistrany.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. apríla 2013

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková